

L'est le commencement de la fin.

Съзнавамъ, че това извѣстие минж тежко прѣзъ сърцето ми, но се търколи и не остави друга слѣда освѣнъ за нората сериозността на ситуацията.

Азъ предвиждахъ до негдѣ тоя благоприятенъ исходъ, понеже днесъ се научихъ, че Цанковъ едва завчера въ срѣда е заминалъ отъ П-гъ, слѣдователно той се е видѣлъ съ Кривцова.

Лапчо, дѣлото се подхваща. Тука ще си прѣмѣримъ сплитѣ: азъ и ти. Какво чувствогашъ, какво казвашъ?

— Ти що мислишъ?

Азъ мисля, да се прѣдамъ цѣлъ на предприятието и да тѣ привѣдѫ до послѣдната развѣска:

— Азъ пѣкъ чувствогамъ, че въ тая операция нѣма много да ти бѣркамъ, — а въ послѣдниятъ моментъ нѣма да допуснѫ да се посрямя прѣдъ тебе.

— Сключено?

— Свѣршено.

18—II—4³/₄—сл. об.

Тутманиковъ вчера по обѣдъ умрѣлъ. Ходихъ и го видѣхъ. Чудно че се въздържахъ отъ плачъ, — Сърдцето ми като отъ себе си слѣда желанията ми.

Прѣдъ обѣдъ надодоха К. Поповъ и пор. Василиевъ. Азъ имъ разказахъ. Поповъ показа по-вече вълнение, Василевъ бѣше малко опулентъ, но въобщѣ добрѣ. Сега повечеря, между 5 и 6 ще се събиржтъ всички у мене, за да поговоримъ и взѣмемъ нѣкой мѣрки: Кои?

19 — II. 10¹/₂ ч. в.

Днесъ е 19-й Февруарий! Предъ обѣдъ закопахме Тутманикова! Могж да кажж, че се дѣржахъ доста добрѣ, простилявахъ, но не плакъхъ. Бобчевъ ме настигнѫ (въ кола) на пажтять и ме поздрави. Азъ на гробницата, като се намѣрихме на едно място, подадохъ му ржка и, покрайно другото, ка-